

VENDIM
Nr.7, datë 24.3.2005

NË EMËR TË REPUBLIKËS

Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë, të përbëra nga:

Thimjo Kondi	Kryetar
Zamir Poda	Anëtar
Kristaq Ngjela	Anëtar
Spiro Spiro	Anëtar
Perikli Zaharia	Anëtar
Agron Lamaj	Anëtar
Artan Hoxha	Anëtar
Ylvi Myrtja	Anëtar
Vladimir Metani	Anëtar
Vladimir Bineri	Anëtar
Nikoleta Kita	Anëtare
Evgjeni Sinoimeri	Anëtare
Irma Bala	Anëtare
Shpresa Beçaj	Anëtare
Besnik Imeraj	Anëtar
Ardian Dvorani	Anëtar

në seancën gjyqësore të datës 24.3.2005, morën në shqyrtim çështjen civile me palë:

PADITËSE: Hakile Bedini, në mungesë.

I PADITUR: K K K Pronave, në mungesë.

PERSONA TË TRETË: 1.Thimio Llavdaniti,
2. Sami Kapllani, në mungesë.

OBJEKTI I PADISË: Kundërshtim i vendimit nr.159, datë 26.11.2003 të K K K Pronave,
Vlorë

Gjykata e Rrethit Gjyqësor Vlorë, me vendimin nr.1854, datë 2.11.2004 ka vendosur:

- *Të deklarojë mungesën e juridiksionit gjyqësor të çështjes civile nr.640, datë 23.2.2004 që i përket paditëses Hakile Bedini, i paditur K K K Pronave Vlorë, persona të tretë Thimio Llavdaniti e Sami Kapllani, me objekt kundërshtim i vendimit nr.159, datë 26.11.2003 të KKK Pronave Vlorë, pasi çështja hyn në juridiksionin administrativ.*

Kundër këtij vendimi ka ushtruar rekurs paditësja Hakile Bedini, e cila parashtroi si më poshtë:

- *Vendimi për nxjerrjen e çështjes jashtë juridiksionit gjyqësor është rrjedhojë e kuptimit e zbatimit të gabuar të ligjit nr.9235, datë 29.7.2004 "Për kthimin dhe kompensimin e pronës". Nga përmbajtja e neneve 20 dhe 22 të këtij ligji dallohet qartë që ky ligj, në harmoni me Kodin e Procedurës Civile dhe institutin e fuqisë së ligjit në kohë, nuk ka fuqi prapavepruese në lidhje me të drejtën e ankimit, të ushtruar para daljes së ligjit të ri, si dhe për ankimet të cilat janë duke u shqyrtuar nga gjykatat.*

- *Gjykata ka zbatuar keq ligjin procedural në lidhje me fuqinë e ligjit në kohë, si dhe juridiksionin e kompetencën.*

- *Ligji nr.9235, datë 27.9.2004 nuk ka fuqi prapavepruese në lëndë procedurale.*

Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin e datës 27.1.2005 ka vendosur:

- *Dërgimin e çështjes për shqyrtim në Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë, për të*

unifikuar praktikë gjyqësore.

KOLEGJET E BASHKUARA TË GJYKATËS SË LARTË,

pasi dëgjuan relatimin e çështjes nga gjyqtarët Thimjo Kondi e Irma Bala e pasi e biseduan atë në tërësi,

VËREJNË:

Vendimi nr.1854, datë 2.11.2004 i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Vlorë, me të cilin është vendosur të deklarohet mungesa e juridiksionit gjyqësor të çështjes me paditëse Hakile Bedinin, të paditur Komisioni i Kthimit e Kompensimit të Pronave, Vlorë, me objekt kundërshtimin e vendimit nr.159, datë 26.11.2003 të tij, është i pabazuar në ligj, prandaj duhet të priset dhe çështja të dërgohet në atë gjykatë për vazhdimin e gjykimit.

Nga materialet e çështjes rezulton si më poshtë:

Me padinë e datës 6.2.2004, Hakile Bedini ka kundërshtuar vendimin nr.159, datë 26.11.2003 të Komisionit të Kthimit e Kompensimit të Pronave, Vlorë me të cilin i është refuzuar kërkesa për njohjen e pronësisë dhe kthimin e një shtëpie banimi me përbërje dhe kufij të përcaktuar. Padia është bazuar në nenin 27 të ligjit nr.7698, datë 15.4.1993 dhe udhëzimit nr.3, datë 21.6.1993 të Këshillit të Ministrave.

Pasi janë zhvilluar disa seanca gjyqësore, në seancën e datës 2.11.2004, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Vlorë ka vendosur nxjerrjen e çështjes jashtë juridiksionit gjyqësor, duke arsyetuar se ajo duhet të shqyrtohet paraprakisht në rrugë administrative duke iu drejtuar me kërkesë Komitetit Shtetëror për Kthimin e Kompensimin e Pronave, bazuar në ligjin nr.9235, datë 29.7.2004, i cili, pas hyrjes në fuqi në datën 16.9.2004, ka shfuqizuar ligjin nr.7698, datë 15.4.1993.

Gjykata e Shkallës së Parë Vlorë në marrjen e këtij vendimi ka pasur parasysh nenin 16/2 të ligjit nr.9235, datë 29.7.2004, sipas të cilit: "... 2. Komiteti Shtetëror i Kthimit dhe Kompensimit të Pronave verifikon vendimet e komisioneve të kthimit dhe kompensimit të pronave, të ngritura sipas ligjit nr.7698, datë 15.4.1993 "Për kthimin dhe kompensimin e pronave ish-pronarëve". Kërkesa për verifikimin e vendimeve të dhëna paraqitet në mënyrë të motivuar nga organet e qeverisjes vendore ose subjektet e shpronësuara brenda 6 muajve nga hyrja në fuqi e këtij ligji. Komisioni ka të drejtë të shfuqizojë vendimin administrativ të dhënë ose të kërkojë shfuqizimin e tij në rrugë gjyqësore".

Lidhur me problemin nëse shqyrtimi i kërkesave kundër vendimeve të komisioneve të pronave, të marra në bazë të ligjit nr.7698, datë 15.4.1993, do të bëhet nga gjykatat apo Komiteti Shtetëror i Kthimit dhe Kompensimit të Pronave, në praktikën gjyqësore janë mbajtur qëndrime të ndryshme. Në rastet kur padia është regjistruar për gjykim pas hyrjes në fuqi të ligjit të ri, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, si rregull, ka zbatuar nenin 16/2 duke vendosur nxjerrjen e çështjes jashtë juridiksionit gjyqësor. Ndërsa për çështjet që kanë filluar të gjykohen dhe janë në shqyrtim para hyrjes në fuqi të ligjit të ri, janë parashtruar mendime dhe janë mbajtur qëndrime të ndryshme, të cilat duhet të unifikohen prej Kolegjeve të Bashkuara.

Kolegji Civil, gjatë shqyrtimit të kësaj çështjeje, me vendimin e datës 27.1.2005, ka dërguar çështjen në Kolegjet e Bashkuara, për t'u dhënë përgjigje pyetjeve të mëposhtme:

1. Në qoftë se një çështje për kundërshtimin e një vendimi të Komisionit të Kthimit të Pronave të dhënë në bazë të ligjit të mëparshëm nr.7698, datë 15.4.1993, ka filluar të shqyrtohet në gjykatë para hyrjes në fuqi të ligjit të ri nr.9235, datë 29.7.2004, çështja vazhdon të jetë në juridiksionin gjyqësor, apo gjykata duhet të shpallë mungesën e juridiksionit të vet dhe të përcaktojë juridiksionin administrativ të Komitetit Shtetëror të Kthimit e Kompensimit të Pronave?

2. Si duhet të veprhet lidhur me juridiksionin në rastet kur çështja për kundërshtimin e vendimit të Komisionit të Pronave të dhënë në zbatim të ligjit nr.7698, datë 15.4.1993 është duke u shqyrtuar në Gjykatën e Apelit apo në Gjykatën e Lartë?

Lidhur me sa parashtrohet në pikën e parë dhe referuar çështjes në shqyrtim, Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë arrijnë në përfundimin se ajo është në juridiksionin gjyqësor. Paditësja ka bërë ankim kundër vendimit nr.159, datë 26.12.2003 të Komisionit të Kthimit e Kompensimit të Pronave ish-pronarëve në datën 6.2.2004 dhe është regjistruar në gjykatë në datën 12.2.2004.

Nëpërmjet kërkesëpadisë, paditësja ka kundërshtuar vendimin e KKK Pronave në gjykatë duke iu referuar ligjit të kohës në fuqi në momentin e ngritjes së padisë, ligji, në të cilin ka bazuar vendimin e tij Komisioni i Kthimit të Pronave si nga pikëpamja materiale, ashtu edhe procedurale. Pra kërkitimi i paditëses Hakile Bedini, drejtuar K K K Pronave për kthimin e pronës, ashtu edhe vendimi i këtij komisioni që ja ka rrëzuar kërkesën, është bërë në zbatim të ligjit të kohës. Po në atë ligj, paditësja është mbështetur në kërkitimin e saj para gjykatës, e cila, sipas nenit 27 të ligjit nr.7698, datë 1993 ka qenë organi kompetent për të verifikuar bazueshmërinë në ligj të vendimit të K K K Pronave.

Gjykata e rrethit, duke iu referuar faktit se gjatë gjykimit të çështjes ka dalë një ligj i ri, i cili shfuqizon të parin, vlerëson se çështja nuk i përket më asaj për gjykim.

Ky vendim i gjykatës ka ardhur si rezultat i një gjykimi sipërfaqësor të raportit mes ligjit të ri, që shfuqizon ligjin e vitit 1993 dhe pasojave që vijnë prej saj.

Kolegjet e Bashkuara çmojnë se është e rëndësishme të kuptohet drejt qëllimi i ligjvënësit kur në nenin 30 të ligjit nr.9235, datë 29.7.2004, ka përcaktuar se të gjitha ligjet e mëparshme që lidhen me kthimin e kompensimin e pronave ish-pronarëve, shfuqizohen. Me miratimin e ligjit të ri, ligjvënësi s'ka pasur për qëllim të çvlerësojë pasojat që ka sjellë zbatimi i ligjit të vitit 1993, por ta plotësonte atë, për efekte të krijimit të mundësive maksimale për kthimin apo kompensimin e plotë të pronave ish-pronarëve, pa kufizimet që kishte ligji i vjetër dhe ta plotësonte më tej atë edhe lidhur me verifikimin e dyfishtë të mosmarrëveshjeve të lindura më parë apo që do të lindin pas hyrjes në fuqi të këtij ligji. Sa sipër, ka qenë detyrim kushtetues për Kuvendin, i cili, sipas nenit 181 të Kushtetutës, duhet të plotësonte legjislacionin për çështjet që lidhen me shtetëzimin e konfiskimin e pronave të kryera para hyrjes në fuqi të Kushtetutës.

Është konceptualisht e gabuar, marrë për bazë sa më sipër, jo thjesht nga pikëpamja procedurale, por edhe në përmbajtje të pranohet sikurse ka vendosur Gjykata e Rrethit Gjyqësor Vlorë se, fakti që ligji i vitit 1993 u shfuqizua me atë të vitit 2004, e bën gjykatën jo kompetente.

Nga aktet e ndodhura në dosje rezulton se gjykata në zbatim të ligjit të kohës, ka marrë çështjen në shqyrtim në përputhje me kompetencat dhe juridiksionin e saj dhe ka qenë në ushtrim të funksioneve të saj të ligjshme mbështetur në nenin 36 të Kodit të Procedurës Civile dhe dispozitat e tjera ligjore. Edhe se ligji i vitit 1993 është shfuqizuar, ai është ligj i aplikueshëm për pasojat që ka sjellë për aq sa nuk vijnë në kundërshtim me ligjin e vitit 2004.

Në këto kushte, Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë arrijnë në përfundimin unifikues se të gjitha çështjet, të cilat kanë të bëjnë me kundërshtimin e vendimeve të komisioneve të kthimit e kompensimit të pronave ish-pronarëve që janë marrë në zbatim të ligjit nr.7698, datë 15.4.1993 dhe që janë kundërshtuar në gjykatë përpara hyrjes në fuqi të ligjit nr.9235, datë 29.7.2004 "Për kthimin dhe kompensimin e pronës", janë në juridiksionin gjyqësor dhe jo në atë administrativ. Gjykatat këto çështje nuk mund t'i nxjerrin jashtë juridiksionit të tyre, por duhet t'i përfundojnë ato duke iu referuar ligjit të mëparshëm ose të dy ligjeve për zgjidhjen e mosmarrëveshjeve.

Me këtë zgjidhje i jepet përgjigje edhe problemit të dytë ngritur për unifikim në rastin kur çështjet janë për shqyrtim në gjykatën e apelit apo në Gjykatën e Lartë.

Veç sa arsyetohet më sipër, për të arritur në këtë përfundim unifikues, Kolegjet e Bashkuara pranojnë se fuqia propavepruese e ligjit është lidhur kryesisht me ligjin material dhe ajo nuk është në natyrën e ligjit procedural. Është vetë ligji procedural ai që duhet të përcaktojë se si duhet vepruar me rastin e hyrjes në fuqi të tij. Nisur nga fakti që nuk ka një dispozitë kalimtare në ligjin, 9235, datë 29.7.2004, i cili në vetvete është një ligj që përmban dispozita materiale dhe procedurale, si dhe fakti që marrëdhëniet juridike dhe mosmarrëveshjet për to kanë lindur para hyrjes në fuqi të tij, ligji i aplikueshëm duhet të jetë ligji i kohës. Palët nuk mund të parashikonin se ligji do të ndryshonte dhe se rregullat e vendosura do të ndryshonin pasi organet kompetente kishin ndërruar funksionet e tyre. Të pranosh të kundërtën, është me pasoja të rënda jo vetëm për palët, të cilat gjatë apo në përfundim të ndjekjes së procedurave ligjore, të detyrohen të ndjekin të tjera. Do të krijohet një precedent i rrezikshëm që me akte normative, të zgjidhen çështjet, tashmë në juridiksionin gjyqësor nga organe të tjera jashtë këtij juridiksioni.

Derisa çështja është regjistruar në gjykatë para se të hynte në fuqi ligji i ri e automatikisht e drejta e ankimit kundër vendimeve të komisioneve të kthimit e kompensimit të pronave mund të bëhej në gjykatë, tregon se për këto çështje ishte përcaktuar juridiksioni gjyqësor. Në rastet e tjera edhe se marrëdhënia juridike ka lindur mbi bazën e ligjit të vitit 1993, por nuk ka pasur mosmarrëveshje deri në hyrjen në fuqi të ligjit të ri (pra nuk është paraqitur padi në gjykatë për të kundërshtuar vendimin e

komisionit), juridiksioni është përcaktuar, ai administrativ dhe ankimi për pasojë do të drejtohet në Komitetin Shtetëror për Kthimin dhe Kompensimin e Pronave.

Një përfundim i tillë vjen për shkak të interpretimit gramatikor e logjik të nenit 16/2 të ligjit nr.9235, datë 29.7.2004 ku thuhet se komisioni ka të drejtë të shfuqizojë vendimet administrative të dhëna ose të kërkojë shfuqizimin e tyre në rrugë gjyqësore.

Jo pa qëllim ligjvënësi ka përcaktuar dy alternativa të zgjidhjes së mosmarrëveshjeve. E para, si kompetencë e komisionit kur atij i drejtohet për herë të parë kërkesa pa filluar procedurat gjyqësore, duke njohur në këtë rast juridiksionin administrativ të zgjidhjes së mosmarrëveshjes. Nga ana tjetër, kur çështja ka hyrë në juridiksionin gjyqësor për shkak se është bërë konflikt para hyrjes në fuqi të ligjit të ri, komisioni e ushtron funksionin e tij nëpërmjet kërimit në gjykatë të shfuqizimit të vendimit të ankimit, kur është rasti, pasi çështja është nën autoritetin e juridiksionin e një organi tjetër, gjykatës.

Lidhur me problemet e shtruara për diskutim, ka mendim se është vetë gjykata e jo ligji që çështjen e nxjerr jashtë juridiksionit gjyqësor, se ligji nuk aplikohet automatikisht, por gjykatat në bazë të nenit 59 të Kodit të Procedurës Civile, vendosin vetë të nxjerrin çështjen jashtë juridiksionit të tyre. Po të pranohej ky arsytim lind pyetja se si do të veprohet në ato raste kur gjykatat nuk e nxjerrin jashtë juridiksionit çështjen, por e konsiderojnë atë në juridiksionin e tyre dhe do të vazhdonin gjykimin? Do të ndodheshim para një situatë anormale që çështje të njëjta por për nga natyra e mosmarrëveshjes dhe ligjit të aplikuar, e për shkak të disponimeve të ndryshme gjyqësore, t'u nënshtroheshin juridiksioneve të ndryshme.

Në këto kushte, vendimi i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Vlorë që ka nxjerrë çështjen jashtë juridiksionit gjyqësor, është rezultati i aplikimit të gabuar të ligjit e për këtë shkak, vendimi duhet të priset dhe çështja t'i dërgohet asaj gjykate për vazhdimin e gjyimit.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë, në bazë të nenit 17 të ligjit nr.8588, datë 15.3.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës së Lartë të Shqipërisë”,

VENDOSËN:

Prishjen e vendimit nr.1854, datë 2.11.2004 të Gjykatës së Shkallës së Parë dhe dërgimin e çështjes për gjykim në po atë gjykatë.

Ky vendim është unifikues për praktikën gjyqësore e dërgohet për botim në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Kristaq Ngjela, Spiro Spiro, Perikli Zaharia, Agron A.Lamaj, Artan Hoxha, Vladimir Bineri, Evgjëni Sinoimeri, Shpresa Beçaj, Ardian Dvorani.

MENDIMI I PAKICËS

Pakica është e mendimit se zgjidhja e drejtë e çështjes do të ishte lënia në fuqi e vendimit nr.1854, datë 2.11.2004 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Vlorë, që ka deklaruar mungesën e juridiksionit gjyqësor të çështjes, pa u ezauruar shqyrtimi paraprak i saj në rrugë administrative nëpërmjet ankimit në Komitetin Shtetëror të Kthimit e Kompensimit të Pronave.

Pakica është e mendimit se të gjitha çështjet që kanë të bëjnë me kundërshtimin e vendimeve të komisioneve të Kthimit e Kompensimit të pronave ish-Pronarëve, që janë marrë në zbatim të ligjit nr.7698, datë 15.4.1993 dhe që janë kundërshtuar dhe janë në shqyrtim në gjykatë përpara hyrjes në fuqi të ligjit nr.9235, datë 29.7.2004 “Për kthimin dhe kompensimin e pronës”, janë në juridiksionin

administrativ dhe se, pa u ezauruar ankimi dhe shqyrtimi në rrugë administrative, çështjet nuk mund të vazhdojnë të shqyrtohen nga gjykatat.

Kjo vlen për çështjet që janë në shqyrtim në gjykata deri sa nuk është marrë një vendim i formës së prerë para se të hynte në fuqi ligji i ri.

Shumica arsyeton se fuqia prapavepruese e ligjit është e lidhur kryesisht me ligjin material dhe ajo ëky koncept] nuk është në natyrën e ligjit procedural. Ky arsyetim është i saktë, por përfundimet që nxirren nuk janë të tilla.

Si ligji nr.7698, datë 15.4.1993, ashtu edhe ligji i ri nr.9235, datë 29.7.2004 “Për kthimin dhe kompensimin e pronës”, përmbajnë kryesisht dispozita materiale, por në këto ligje nuk mund të shmangej edhe parashikimi i disa dispozitave me karakter procedural. Pavarësisht se, si ligji i vjetër, ashtu edhe ligji i ri, nuk shprehen në ndonjë dispozitë konkrete për normat materiale që kanë karakter prapaveprues, nga vetë natyra e këtyre ligjeve që rregullojnë marrëdhënie pronësie në një mënyrë të ndryshme nga dispozitat ligjore të kohës së regjimit komunist, si dhe rregullojnë pasojat në dëm të interesave të ish-pronarëve që kanë ardhur prej tyre, duke rivendosur drejtësinë e dhunuar, konkludohet se normat e tyre materiale kanë karakter prapaveprues. Karakter prapaveprues kanë edhe normat materiale të ligjit të ri në raport me ligjin e vjetër, gjersa ligji i ri u sjell ish-pronarëve një spektër më të gjerë përfitimesh (rikthim të të drejtave pronësore apo kompensime). Duke qenë kështu në të gjitha rastet kur pasojat e ardhura sipas ligjit të vjetër nuk janë ezauruar ende me vendime të formës së prerë, në cilën do fazë të gjykimit që mund të ndodhet çështja në kohën e hyrjes së ligjit të ri në fuqi, do të zbatohet ky i fundit në të gjitha rastet kur dispozitat e tij janë më të favorshme për ish-pronarët. Përsa i përket dispozitave procedurale të këtyre ligjeve, në të gjitha rastet për çështjet në shqyrtim në çfarëdo fazë apo shkallë të gjykimit, do të zbatohen dispozitat procedurale të ligjit të ri, që nga momenti i hyrjes së tij në fuqi. Zbatimi i dispozitave procedurale të ligjit të vjetër do të vazhdonte të bëhej në qoftë se një gjë e tillë do të parashikohej në mënyrë të shprehur (eksplicite) në ligjin e ri. Përkundrazi ligji i ri shprehet për shfuqizimin e menjëhershëm dhe në tërësi të ligjit nr.7698, datë 15.4.1993, si dhe të një sërë ligjesh të tjera me problematikë të ngjashme (neni 30). Në të njëjtën kohë në nenin 22/2 të ligjit të ri parashikohet se “2. Procesi i kthimit dhe kompensimit të pronave rifillon në mënyrën, formën dhe kushtet e parashikuara nga ky ligj”.

Parashikimet e nenit 16/1 (a) dhe 2 të ligjit nr.9235, datë 29.7.2004 janë rregullime të karakterit procedural dhe, si të tilla, ato kanë zbatim të menjëhershëm pas hyrjes në fuqi të këtij ligji, si për vendimet e komisioneve vendore që jepen rishtas, ashtu edhe për çështjet që janë duke u shqyrtuar në çdo shkallë të gjykimit, gjersa vendimet nuk kanë marrë formë të prerë.

Dispozitat që parashikojnë juridiksionin për shqyrtimin e një çështjeje kanë karakter procedural. I tillë është edhe neni 16/1 (a) dhe 2 i ligjit nr.9235, datë 29.7.2004.

Sipas arsytimit të mësipërm kjo dispozitë duhet të zbatohet për të gjitha çështjet që janë në gjykim, duke vendosur nxjerrjen e tyre jashtë juridiksionit gjyqësor. Dispozitat procedurale të ligjit të ri shfuqizojnë të gjitha pasojat procedurale të ligjit të mëparshëm të shfuqizuar. Ligji i ri duke parashikuar juridiksionin administrativ për shqyrtimin paraprak të këtyre çështjeve nuk e shmanj juridiksionin gjyqësor, i cili mund të ushtrohet pasi të jetë ezauruar më parë shqyrtimi në juridiksionin administrativ.

Shumica shprehet se kur çështja hyn në juridiksionin gjyqësor në kushte ligjore, ajo nuk mund të dalë nga ky juridiksion. Ky pohim do të ishte i drejtë vetëm në qoftë se ligji i ri do të parashikonte vetëm juridiksionin administrativ dhe do të shmange tërësisht juridiksionin gjyqësor. Vetëm në këtë rast, siç shprehet shumica, do të krijohej një precedent i rrezikshëm që me akte normative të zgjidhen çështjet, tashmë në juridiksionin gjyqësor, nga organe të tjera jashtë këtij juridiksioni.

Shumica shtron pyetjen se si do të veprohej në ato raste kur gjykatat nuk e nxjerrin çështjen jashtë juridiksionit, por e konsiderojnë atë në juridiksionin e tyre dhe do të vazhdonin gjykimin? Përgjigja është e thjeshtë: Gabimi do të korrigjohej duke u shprehur dhe vendosur për juridiksionin gjyqësor më e lartë. Në këtë mënyrë do të sigurohej edhe uniformiteti në zbatimin e dispozitave juridiksionale.

Anëtarë: Zamir Poda, Thimjo Kondi, Nikoleta Kita, Ylvi Myrtja, Vladimir Metani, Irma Bala, Besnik Imeraj

